

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 301. Quænam sint pœnæ incestûs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

cando cum conjuncta in septimo gradu, arg. can. de affinitate. & can. de consanguinitate. 35. q. 3. Farin. l.c. q. 49. n. 57. & 58. Tertio, qui peccat, aut matrimonium contrahit cum consanguinea sponsa de presente nondum cognita; cum nondum contraxerit cum ea affinitatem, Covar. de sposal. p. 2. c. 6. §. 8. num. 4. Reiffenst. num. 67. Quartio, qui peccat cum cognata legali per adoptionem vel arrogationem, quia haec proprii illius non est, Farin. l.c. n. 46. Quinto, qui peccat cum cognata spirituali ratione Baptismi vel confirmationis. Clarus §. incestus. Farin. n. 50. Wiestn. b.t. n. 60. Reiffenst. l.c. arg.c. Lex illa. 36. q. 1.

Quæst. 301. Quænam sint pœnae incestus?

1. Resp. Primò: Pœna incestus simplicis, id est, non velati incestis nuptiis, eti nulla determinata expressa jure civili, eadémque esset, quæ adulterii. L. si adulterium. L. miles ff. ad Leg. Jul. de adult. Host. in sum. n. 13. Covar. l.c. num. 2. Pirk. n. 65. Wiestn. n. 63. adeoque pœna mortis, quia, ut dictum, est crimen gravius adulterio, quam tamen pœnam locum habere, si incestus committatur inter ascendentēs & descendētēs lineā rectā, vel conjunctus cum adulterio vel stupro, cum Gl. tr. 1. cit. L. si adulterium. sententia Clarus §. incestus. n. 2. Pirk. l.c. hodieque adhuc solere puniri pœnā gladii, dum incestus est prohibitus jure divino, testantur Menoch. de arb. cas. 502. à n. 14. Bajard. ad Clar. l.c. n. 3. Farin. l.c. num. 14. & 16. Haunold. Tom. de J. & J. tr. 2. n. 347. Eandem pœnam mortis inferri collateralibus incestuosis primi gradū, nempe fratri & sorori, tradunt idem, Menoch. l.c. cas. 205. à n. 14. Haunold. n. 348. Wiestn. b.t. num. 63. testans de praxi quarundam provinciarum, quamvis, quod in aliis provinciis ii virgis casī relegentur perpetuō, aliter Carpz. pr. crim. q. 73. à n. 11. Berlich. in præl. p. 4. concil. 33. num. 5. & 13. hodieum vero incestus simplex commissus contra jus humanum, sive prohibitus in gradu affinitatis & consanguinitatis, jure humano punitur à Judice pœnā arbitriari pro varietate circumstantiarum, Zœl. in ff. ad Leg. Jul. de adult. Pirk. l.c. si verò quis scienter incestuosas nuptias celebravit, jure civili varia pœna sunt, v.g. confiscatio omnium bonorum, privatio dignitatis, misso in exilium, &, si viles sint personae, verberatio, juxta Auth. incestus. c. de incest. nuptiis. Farin. l.c. q. 148. n. 21. & seq. Pirk. l.c.

2. Resp. Secundò: Jute canonico Laici scienter incestum committentes, incurrit imprimis excommunicationem, c. de iis, qui incest. 35. q. 2. & insuper, si vir est conjugatus, privatur jure petendi debitum ab uxore, c. 1. & c. transmissa. de eo, qui cognov. consang. & insuper post mortem conjugis jus cum alia, vel alio contraheandi matrimonii perdit, c. si quis. 35. q. 2. Menoch. de arb. c. 502. Pirk. n. 16. & alii, quamvis privatio hujus juris secundi contrariā consuetudine abrogata videatur, Wiestn. n. 65. Reiffenst. b.t. n. 72. qui verò incestas nuptias scienter contrahere præsumperit, primò excommunicationem jure latam ipso factō incurrit, Clem. unic. de consanguin. & affinitate, quam tamen non incurrit, qui ignorans etiam ex culpa lata consanguinitatem vel affinitatem, contrahit matrimonium; cum, quando dolus requiritur ad pœnam, culpa lata non sufficit, Diaz. in pr. crim. can. v. incestus. c. 88. in addit. v. deponitur, quamvis Gl. in cit. Clem. V. scienter, teneat contrarium de igno-

rante ignorantia juris. Secundò, taliter contahentes debent ab invicem separati. cit. Clem. unic. Tertio, non possunt cum aliis contrahere matrimonium, nisi ignorantes ambo, vel eorum alter contraxerint, Cas. qui propinquam. 35. q. 2. Porro, si Clericus incestum commiserit, est perpetuō depnendus ab Ordine, & officio & beneficio privandus, Farin. p. 5. q. 149. n. 34. Clar. §. incestus. num. 2. Diaz. cit. c. 88. n. 1. & 2. Pirk. b.t. n. 66. arg. can. 10. & seq. 30. dif. 81. ubi Clericus adulteri jubetur deponi, incestus autem sit gravius delictum. Sic quoque Sacerdos, qui cognovit cognatam spirituali, v.g. levavit ex Baptismo, vel tenuit in Sacramento Confirmationis, aut committit, seu matrem illius, uti & qui cognovit filiam confessionis, eti proprii incestum non commiserit, nec pœnas illius incurrit, ab officio tamen est depnendus, Menoch. de arb. cas. 205. n. 27. & seq. Diaz. l.c. c. 86. n. 2. & 4. Farin. l.c. n. 53. Pirk. n. 67. Reiffenst. b.t. n. 75. arg. c. omnes. & c. si quis. & c. non debet. 30. q. 1.

Quæst. 302. Quid sit Sacrilegium?

Resp. Sacrilegium, prout hoc loco accipitur, & ad incestum revocatur, sic breviter definitur: concubitus cuiuscunq; cum persona Deo dicata per votum continentia. Dicitur primò: *cuiuscunque*: perinde enim est, sive is si Laicus, sive Ecclesiasticus, sive Secularis, sive Religiosus, quia malitia hujus criminis, quā talis defumitur à persona, cum qua committitur. Dicitur secundo: *Cum persona Deodicata* per votum continentia, sive illud sit simplex, ut dum Laicus concubabit cum seculari aliqua soluta voto castitatis obstricta, sive solenne, quale est votum castitatis emissum vi professionis religiosæ, aut facrorum Ordinum. Est proinde hac circumstantia persona, tanquam speciem mutans exprimenda in confessione. Habere quoque concubitum cum moniali consecrata Deo per votum solemne præter malitiam Sacrilegii, suo modo malitiam adulterii & incestus continet, quia committitur in sponsam DEI, qui & pater noster est, ajunt Abb. in c. Monasteria. de vita & honestate. Decian. tr. crim. L. 6. c. 20. n. 1. Farin. l.c. n. 3. apud Wiestn. b.t. n. 68. arg. can. sciendum. & c. qui abstulerit. 12. q. 2. vel etiam, si committatur cum Episcopo propter matrimonium spirituale illius cum sua Ecclesia, unde proles ex tali concubitu nata est spuria, Wiestn. b.t. num. 69. & post professionem cum ea attentans & consummatis matrimonium, evadit bigamus, Sanch. L. 7. de matrim. d. 85. n. 5. Barb. de off. Episc. alleg. 49. n. 25. arg. can. quoiquot. juncto can. monacho. 27. q. 1.

Quæst. 303. Quænam sint pœnae Sacrif. legii?

1. Resp. Primò: Fornicatio Clerici in sacris constituti cum persona, tam à conjugio, quam ab omni voto castitatis soluta, eti jure civili in foro externo non censetur Sacrilegium, adeoque non puniatur ut tale, sed tantum ut simplex forniciatio, ut Clarus §. forniciatio. n. 18. Menoch. de arb. cas. 289. n. 6. Farin. l.c. q. 146. n. 2. Pirk. b.t. n. 88. commissa tamen à tali Clerico, vel etiam Laico cum moniali, sive cum ea attentaverit matrimonium, sive non, jure civili punitur pœna mortis, L. si quis. c. de Episc. & Cler. Auth. de SS. Episc. §. penult. coll. 9. Menoch. l.c. Barb. in c. scient. de privileg. n. 3. Pirk. l.c. Reiffenst. n. 78. Wiestn. n. 71. Bona quoque delinquentis jubentur appli-